

POSTANOWIENIE

8 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Góra-Błaszczkowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 8 sierpnia 2024 r. w Warszawie
zażalenia M. W. i D. W.

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z 19 stycznia 2024 r., II WSC 5/24,

w sprawie z wniosku M. W. i D. W.

z udziałem T. W., B. W., A. W., Bank spółki

akcyjnej w W. oraz H. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu

Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

o wykreślenie wzmianek egzekucyjnych w dziale trzecim księgi wieczystej

nr [...],

1. oddała zażalenie;

2. zasądza od M. W. i D. W. na rzecz B. W. oraz T. W. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego orzeczenia zobowiązanym do dnia zapłaty tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 19 stycznia 2024 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu odrzucił skargę kasacyjną.

W uzasadnieniu podał, że zgodnie z przepisem art. 519¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu nieprocesowym skarga kasacyjna przysługuje, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, od wydanego przez sąd II instancji prawomocnego postanowienia co do istoty sprawy oraz postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. W postępowaniu dotyczącym wpisu o wszczęciu egzekucji w dziale III księgi wieczystej nie dochodzi do rozpoznania „istoty sprawy” w rozumieniu art. 519¹ § 1 k.p.c. (vide postanowienie Sądu Najwyższego z 2 marca 2023 r. II CSKP 964/22). Wydane w sprawie, zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego, w części dotyczącej wpisu w dziale III, nie stanowi bowiem postanowienia, które kładzie kres określonym czynnościom w zakresie uprawnień podmiotowych związanych z ustrojem ksiąg wieczystych (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 23 marca 2018 r., II CZ 11/18, i przywołane tam orzecznictwo).

W zażaleniu na w.w. postanowienie zarzucono naruszenie przepisów postępowania, tj. 1) naruszenie art.626⁸ § 1 k.p.c., art.626⁸ § 6 zdanie pierwsze k.p.c. i art 626⁹ k.p.c. w zw. z art. 626⁸ § 7 k.p.c.; 2) naruszenie art.924 § 1 k.p.c. i art. 927 § 2 k.p.c. w zw. z art.626⁸ § 1 k.p.c., art.626⁸ § 6 zdanie pierwsze k.p.c. i art. 626⁹ k.p.c.; 3) naruszenie art.519¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 626⁸ § 1 k.p.c., art.626⁸ § 6 zdanie pierwsze k.p.c., art. 626⁸ § 7 k.p.c., art.626⁹ k.p.c., art.924 § 1 k.p.c. i art. 927 § 2 k.p.c.; 4) naruszenie art. 626⁸ §1 k.p.c.

W odpowiedzi na zażalenie uczestnicy wniesli o jego oddalenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie mogło zostać uwzględnione.

Postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2023 r. II CSKP 964/22 rozstrzygnięto, że postępowaniu dotyczącym wpisu o wszczęciu egzekucji w dziale III księgi wieczystej nie dochodzi do rozpoznania "istoty sprawy" w rozumieniu art. 519¹ § 1 k.p.c.

Wynika to wprost z art. 519¹ § 1 k.p.c. zgodnie z którym w postępowaniu nieprocesowym skarga kasacyjna przysługuje, w sprawach z zakresu prawa osobowego, rzeczowego i spadkowego - o ile przepis szczególny nie stanowi

inaczej - tylko od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie.

W postępowaniu dotyczącym wpisu o wszczęciu egzekucji w dziale III księgi wieczystej nie dochodzi do rozpoznania "istoty sprawy" w rozumieniu art. 519¹ § 1 k.p.c. Wydane w sprawie, zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego, w części dotyczącej wpisu w dziale III, nie stanowi bowiem postanowienia, które kładzie kres określonym czynnościom w zakresie uprawnień podmiotowych związanych z ustrojem ksiąg wieczystych (zob. postanowienie SN z 23 marca 2018 r., II CZ 11/18, i przywołane tam orzecznictwo).

Powyższa okoliczność została dostrzeżona przez Sąd Okręgowy, który prawidłowo odrzucił skargę kasacyjną.

Dlatego zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej nie zasługiwało na uwzględnienie (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398²¹, art. 391 § 1, art. 397 § 3 k.p.c. oraz w związku z § 10 ust. 2 pkt 2 i § 5 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

[SOP]

[ms]